

พระราชกำหนด

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช 2485
 พุทธศักราช 2486

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ 4 สิงหาคม พุทธศักราช 2480

และวันที่ 16 ธันวาคม พุทธศักราช 2484)

อาทิตย์ ทิพอาภา

ปวีติ พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ 11 พฤศจิกายน พุทธศักราช 2486

เป็นปีที่ 10 ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ 27 เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 18 พฤษภาคม 2486

โดยที่เห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติควบคุม
การแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช 2485

และโดยที่มีเหตุฉุกเฉินซึ่งจะเรียกประชุมสภาผู้แทน
ราษฎรให้ทันทั่วทั้งมิได้

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้
โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 52 ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกำหนดนี้ให้เรียกว่า “พระราชกำหนด
แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน
พุทธศักราช 2485 พุทธศักราช 2486”

มาตรา 2 ให้ใช้พระราชกำหนดนี้ตั้งแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติ
ควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช 2485 และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

18. พฤศจิกายน 2486 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 60 ตอนที่ 27

“เงินตรา” หมายความว่า เงินที่ชำระหนี้ได้ตามกฎหมาย
ในประเทศไทย

“เงินตราต่างประเทศ” หมายความว่า เงินที่ชำระหนี้ได้
ตามกฎหมายในประเทศอื่นใดนอกจากประเทศไทย และ
หมายความรวมถึงค่าแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

“ค่าแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ” หมายความว่า
เงินฝากคงเหลือในธนาคาร ตัวแลกเปลี่ยน เช็ค ตัวสัญญาชำระเงิน
โทรเลขสั่งโอนเงิน หนังสือสั่งโอนเงิน หรือขนานติ ธนาคาร
ที่จะพึงจ่ายเป็นเงินตราต่างประเทศ

“ทองคำ” หมายความว่า เหรียญกษาปณ์ทองคำ ทองคำ
แท่งหรือก้อน

“หลักทรัพย์” หมายความว่า หุ้น พันธบัตร หุ้นกู้ และ
ใบรับเงินฝาก

“เจ้าพนักงาน” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับแต่งตั้งเพื่อ
ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้

ตอนที่ 27 เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 18 พฤศจิกายน 2486

มาตรา 4 ให้ยกเลิกความในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช 2485 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 4 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฤษฎีกาควบคุม กำกัดหรือห้ามการปฏิบัติกิจการที่ป่วงเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนเงินหรือการอื่นซึ่งมีเงินตราต่างประเทศเข้ามาเกี่ยวข้องไม่ว่าในรูปใด และให้มีอำนาจออกกฤษฎีกาในข้อต่อไปนี้ด้วย

- (1) การซื้อ การขาย การให้กู้ยืมเงินตราต่างประเทศ หรือทองคำ
- (2) การส่งเงินตรา ธนาคารบัตร ชานันติ หลักทรัพย์ เงินตราต่างประเทศ หรือทองคำออกไปนอกประเทศ
- (3) การโอนหลักทรัพย์จากประเทศไทยไปที่อื่น
- (4) การออกตั๋วแลกเงินหรือตั๋วสัญญาใช้เงิน การทำให้ตั๋วแลกเงิน หรือตั๋วสัญญาใช้เงินเปลี่ยนมือ การโอนหลักทรัพย์ หรือการรับสภาพหนี้ อันเป็นการก่อให้เกิดหรือโอนไปซึ่งสิทธิที่จะได้รับชำระเงินในประเทศไทยเป็นการตอบแทน

18 พฤศจิกายน 2486 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 60 ตอนที่ 27

(ก) การรับชำระเงินหรือการได้มาซึ่งทรัพย์สินที่อยู่นอกประเทศไทย

(ข) การได้สิทธิที่จะได้รับชำระเงิน หรือการได้สิทธิที่จะได้รับมาซึ่งทรัพย์สินที่อยู่นอกประเทศไทย

รวมตลอดถึงการชำระเงินเป็นการตอบแทนการดังกล่าวนี้ด้วย

(5) การกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนเงิน โดยคณะกรรมการนี้ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรก็ให้กระทำโดยประกาศได้

(6) การอนุญาตให้ธนาคารหรือบุคคลอื่นใดทำการแลกเปลี่ยนเงิน

(7) สั่งให้ขายของขาออกเป็นเงินตราต่างประเทศ หรือชำระเงินค่าของขาเข้าเป็นเงินตราต่างประเทศ ทั้งนี้จะระบุชื่อเงินตราต่างประเทศนั้นด้วยก็ได้

(8) สั่งให้ขายเงินตราต่างประเทศที่ได้มาจากของขาออก หรือชื่อเงินตราต่างประเทศเพื่อชำระค่าของขาเข้า ให้แก่หรือจากบุคคลที่รัฐมนตรีกำหนดและกำหนดระยะเวลา วิธีการ และเงื่อนไขแห่งการขายและชื่อดังกล่าวนั้น

ตอนที่ 27 เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 18 พฤศจิกายน 2486

(9) กัก จำกัดหรือห้ามการส่งออกซึ่งของ เมื่อมิได้ขายเงินตราต่างประเทศที่ได้มาจากของนั้น หรือการนำเข้าซึ่งของ เมื่อมิได้ซื้อเงินตราต่างประเทศ เพื่อชำระค่าของนั้น ตามระยะเวลา วิธีการ หรือเงื่อนไขที่ได้กำหนดไว้

(10) กำหนดวิธีการและเงื่อนไขในการรับหรือการใช้จ่ายเงินที่ส่งมาจากเมืองต่างประเทศ

(11) กำหนดให้ผู้ส่งของออกหรือผู้นำของเข้าแจ้งรายการเกี่ยวกับเงินที่ได้รับหรือได้ชำระเป็นค่าของที่ส่งออกหรือที่นำเข้า พร้อมทั้งแจ้งรายการแห่งของนั้น "

มาตรา 5 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 4 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช 2485

" มาตรา 4 ทวิ ในการซื้อหรือขายเงินตราต่างประเทศ หรือเล็ดเตอร์ออฟเครดิต และการโอนเงินระหว่างประเทศ ธนาคารหรือบุคคลอื่นใดที่ได้รับอนุญาตให้ทำการแลกเปลี่ยนเงิน ต้องทำการนั้นให้ถูกต้องตามประกาศหรือคำสั่งของรัฐมนตรี "

18 พฤศจิกายน 2486 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 60 ตอนที่ 27

มาตรา 6 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 7 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช 2485

“มาตรา 7 ทวิ เมื่อรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นผู้ดำเนินการ ตามพระราชบัญญัตินี้แทนแล้ว ให้ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยแต่งตั้งพนักงานของธนาคารเป็นเจ้าพนักงานตามความในพระราชบัญญัตินี้ได้”

มาตรา 7 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาสถาปัตยกรรมตามพระราชกำหนดนี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี